

Også af det således reducerede overskud tilfaldt i henhold til den gældende afgiftsordning ca. halvdelen apotekerfonden som apoteker-afgift, hvilket bevirkede, at apotekernes udbytter i 1960 blev meget lave og for lave.

Med de foreslåede nye afgiftsregler er det tilsigtet at indføre en afgiftsordning, hvorefter apotekerafgiften kun skal udgøre ca. $\frac{1}{4}$ af apotekernes samlede overskud; det bliver herved muligt at nedsætte apotekernes overskud — d. v. s. begrænse medicinpriserne — og alligevel sikre apotekerne et passende gennemsnitsudbytte. Overskuddet af apotekerne har i de år, den nuværende afgiftsordning har været i kraft, udgjort fra ca. 13 til ca. 15 pct. af omsætningen, og det er et procentvis overskud af denne størrelsesorden, den nuværende afgiftsordning forudsætter. I 1960 var overskuddet lavere, kun ca. 11 pct., men det viste sig også, at afgiftsordningen ikke passede til så lavt overskud. Apotekernes udbytter blev for små. Gennemsnitsudbyttet faldt fra 1959 til 1960 fra 43 800 kr. 36 800 kr. Dersom afgiftsforslaget ophøjes til lov, skulle apotekernes gennemsnitlige overskud kunne begrænses antagelig til 8-10 pct.

Ved afgiftsforslaget tilsigtes det — som nævnt — også at mindske spredningen af apotekernes udbytter.“

Loven trådte i kraft 1. juli 1962 (den oprindelig foreslåede dato blev ændret i folketinget). Afgifts- og tilskudsbestemmelserne har dog gyldighed fra 1. januar 1962.

Lovforslaget undergaves i folketinget en indgående udvalgsbehandling.

I den enstemmige betænkning anføres bl. a.:

„Danske Apoteksassistenter's Forening har ved foretræde for udvalget og i skriftlige henvendelser bl. a. rejst spørgsmålet om optagelse af apoteksassistenter og -defektricer som ordinære medlemmer af apotekervæsenets pensionsordning. Det er af ministeren over for udvalget oplyst, at pensionsordningens bestyrelse er i færd med at foretage en detaljeret gennemgang af de to gruppers forhold, og at man på grundlag heraf vil undersøge, hvilken pensionsmæssig stilling der eventuelt bør tillægges de pågældende. Udvalget er enig med ministeren om, at resultatet af de nævnte undersøgelser bør afventes, før der tages stilling til det rejste spørgsmål.

Udvalget har bl. a. drøftet spørgsmålet om, hvorvidt apotekernes åbningstider i loven burde fastsættes nogenlunde svarende til butikernes almindelige åbningstider med mulighed for dispensation. Ministeren har om spørgsmålet over for udvalget oplyst følgende:

Bestemmelsen i apotekerlovens § 25 tager sigte på at sikre, at apotekerne holdes åbne inden for et passende tidsrum, således at befolkningen har den nødvendige adgang til forsyning med medicin. Lukkeloven fastsætter derimod det tidsrum, inden for hvilket butikkerne skal holdes lukket, og åbningstiden for butikkerne kan variere inden for ret vide grænser. Det vil derfor næppe være rigtigt at for-